

sag, og det forstår jeg sådan set godt, for den viser jo lige nøjagtig, hvad problemet er: Vi kan ikke længere beskytte forbrugerne mod dårlige produkter og vildledende reklame.

Så siger man fra konservativ side, at der skal gøres en indsats mod vildledning. Jamen hvorfor er vildledning så røget ud af lovforslaget? Lovforslaget overlader alene til ministeren at gøre noget, hvis der overhovedet skal gøres noget mod vildledning i fremtiden, Folketinget er sat ud af spillet i den sag.

Hvad mener fru Dyremose egentlig med, at der skal gøres en indsats mod vildledning, når lige præcis det er røget ud af lovforslaget? Det er da helt fantastisk, at man kan sige sådan noget fra talerstolen. Man ved udmærket godt, at det er droppet, at det er opgivet, så der nu er fri bane for vildledning, i hvert fald i det omfang ministeren vil holde hånden over det, og det kan man jo frygte at hun vil gøre. Derfor er der simpelt hen ikke hoved og hale i det, som Det Konservative Folkeparti siger om denne sag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu har vi jo normalt en god tradition for, at man ikke begynder på tekniske diskussioner med en person, der ikke er medlem af udvalget, men jeg gjorde mig alligevel den ulejlighed at svare i overordnede linjer og henvise til, at jeg er sikker på, at den konservative ordfører, som er medlem af udvalget, vil tage debatten med hr. Albrecht- sen i udvalget, for vi er ikke bange for at tage den debat i Det Konservative Folkeparti.

Men jeg vil meget gerne sige, at vi netop lægger meget stor vægt på, at vi har indflydelse på, hvad der foregår i EU, og hvilke retningslinjer vi får, bl.a. for at sikre, at der ikke laves sundheds- skadelige fødevarer, og at der er en retvisende vejledning på fødevarerne.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er faktisk to mere. Først hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg har fuld forståelse for, at fru Charlotte Dyremose ikke er ordfører på sagen. Jeg havde udformet min bemærkning lidt skarpere, men nu har jeg ændret den lidt, og jeg kunne forstå på formanden, at vi godt kan føre en slags dialog.

Fru Charlotte Dyremose nævnte noget om, at når det gjaldt bekendtgørelser, ville der være stor åbenhed om dem. Hvor ligger det i lovforslaget? Jeg kan ikke se det, men det kan være, at vedkommende, der har skrevet talen til fru Charlotte Dyremose, har gjort en bemærkning om, hvor det står i lovforslaget.

Angående vildledningen er det jo fuldstændig rigtigt, som det blev nævnt før, at det er taget totalt ud af lovforslaget. Det bliver sådan fremover, at ministeren på området kan beslutte, at det er i orden med vildledning af forbrugerne i de næste 4 år. Men så får vi en ny minister, som måske har en anden opfattelse, og så kan det bare køre. Det giver en total usikkerhed for forbrugerne.

Jeg erkender, at fru Charlotte Dyremose måske ikke er gået dybt ind i selve lovforslaget, men mit spørgsmål er bare: Er fru Charlotte Dyremose ikke dybt bekymret?

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil sådan set bare læse et par linjer fra talen op. Jeg læste: Netop derfor er der også fastlagt en klar procedure for udstedelse af bekendtgørelser, hvor der stilles krav til bekendtgørelsens hjemmel, indhold, høring og offentliggørelse.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Ja, men den politiske proces forsvinder altså stadig, og den forsvinder også i forbindelse med direktiver. Den forsvinder, hver gang noget bliver defineret som noget, ministeren bare selv kan afgøre. Når der står i lovforslaget, at det er noget, ministeren bare selv kan afgøre, er der ingen grund til at inddrage Folketinget. Så er det en ren ministerafgørelse, og det er det, der er dybt bekymrende, og det er det, den danske forbruger skal være dybt bekymret over.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu ligger der jo netop det i, at der er en høringsfase, og at der sker en offentliggørelse, at der så kan blive taget offentlig stilling. Der er altså offentlighed i processen, og det er jo ikke sådan, at vi er afskåret fra efterfølgende at tage en debat i Folketingen om de ting, der måtte ligge i en bekendtgørelse. Vi er heller ikke afskåret fra på et senere tidspunkt at lave lovgivning om noget, som står i bekendtgørelser.